

Rozhovor byl veden s mužem ve věku 48 let, vysokoškolsky vzdělaným. Je ženatý, má dvě děti, syna 21 let a dceru 9 let.

Jaký názor máte na užívání antikoncepce – hormonálních tabletek? Je to věc která se týká pouze ženy?

Hormonální antikoncepce je ochrana, která zjednodušuje pohlavní život. Co si budeme povídat, sex s prezervativem nic moc. Teď myslím pohlavní život mezi manželi. Pokud by vymysleli něco podobného pro muže, určitě bych ji bral a se ženou se střídal. Jeden měsíc ona a druhý měsíc já.

Co si myslíte o názoru, že žena je pouze ta jediná, která rozhoduje o svém těhotenství, a to i v případě, že je vdaná?

Můj názor je ten, že je to zcela na ženě. Pokud je přesvědčená, že ještě není čas mít dítě nebo již další dítě nechce, má právo jít na potrat. A nebo si naopak chce dítě nechat a manžel s tím nesouhlasí, i v tomto případě je to nakonec na ní. Do této situace jsem se dostal i já. Moje žena chtěla druhé dítě, ale já ne, protože jsme bydleli v bytě 1+1. Reagoval jsem na podmínky, v kterých jsme žili – nebyly byty, hypotéky. Dokonce jsem řekl, že bych s nimi v bytě nezůstal, to byl i důvod, že žena brala dále antikoncepci. Po několika dalších letech se přiznala, že jí kolegyně radily, ať jako bere antikoncepci. Přišlo jí to nefér, proti jejímu přesvědčení, že na dítě se musí těšit oba rodiče.

Máte dospělého syna, a tak mě napadá otázka: Byl jste to vy kdo hovořil se synem o sexu a jeho nástrahách? A mají rodiče na toto téma s dětmi hovořit?

Abych řekl pravdu, moc jsem to neřešil, něco se dozvěděl od učitelů na základní škole, ale nejvíce se dozvíte stejně od kluků ve škole a na fotbale. Stejně to bylo i u mě. Mnohem více to řešila má žena. Ta mu radila a varovala před pohlavními nemocemi. Vzpomínám si, jak se mohla zbláznit, když kluk na otázku „Jak se budeš chránit?“ řekl, že nijak, holky berou antikoncepci, aby neotěhotněly. A tak dostal přednášku o pohlavních chorobách. Ano myslím, že se rodiče mají starat o sexuální výchovu svých dětí. Zvlášť v této době, kdy dospívající začínají brzy svůj pohlavní život.

Rozumíte pojmu asistovaná reprodukce?

Ano rozumím, jedná se o umělé oplodnění ženy spermatem partnera nebo dárce. V dnešní době to není nic neobvyklého. A myslím si, že v poslední době těchto párů přibývá.

Když jste zmínil toho dárce, souhlasil by jste s tím, aby Vaše žena byla oplodněna spermatem dárce?

Kdyby byla chyba na mé straně, co by mi zbývalo. Nicméně vím, o čem mluvím, sami jsme si tím s manželkou prošli.

Opravdu? A mohl byste mi o tom říci více?

Samozřejmě. On tomu už napovídá věkový rozdíl mezi dětmi – 12 let. Hned poté, co jsme se ženou vzali, rozhodli jsme se, že chceme mít dítě. A taky jo, asi tak do tří měsíců žena otěhotněla. Těhotenství nebylo úplně tak bez komplikací, ale dopadlo to dobře a narodil se nám kluk. Klukovi byly asi 3 roky a žena začala mluvit o tom, že by ráda druhý. To jsem odmítal. Bydleli jsme v 1+1.

Jak dlouho jste odmítal druhé dítě?

Dlouho. Když bylo synovi 7 let, odstěhovali jsme se k mým rodičům do 2+1. Toho žena okamžitě využila, a začala opět mluvit o dalším dítěti. Já ho mít nemusel, mně stačil kluk. Byly s ním hrozný problémy. Do školy šel s ročním odkladem pro lehkou mozkovou dysfunkci, byl hyperaktivní. Strašný, na třídní schůzky do školy jsem odmítal chodit. Choval se nenormálně a to mi vadilo. Báł jsem se, že druhé dítě bude na tom stejně, a mně jeden pitomec stačil. No nemračte se, já často říkám, co si myslím a co cítím.

Jak snášela Vaše žena, to že už nechcete další dítě?

Špatně. Vydržel jsem to asi ještě rok a pak jsem souhlasil, že si druhé dítě pořídíme. To jsem nevěděl, co mě čeká. Po dvou letech stále nic, tak žena přitvrdila, nesměl jsem ani na pivo, protože měla zrovna plodný dny. Začali jsme se hádat, už v tom nebylo nic víc než zplodit dítě. Když se to po třech letech konečně podařilo, tak manželka v 8. týdnu potratila. Strašný, nemohla se s tím smířit. I syn brečel, chtěl moc sourozence.

Jak jste to snášel Vy?

Taky špatně. Už jsem se s tím smířil a i se dokonce těšil. Chtěl jsem dceru. Moje žena se ale nevzdala. Bylo jí 35 let a ujal se jí doktor od Apolináře, právě z centra asistované reprodukce. Že je ve věku kdy už nemůže znovu několik let čekat. Tak jí udělal laparoskopii a já musel několikrát do „komůrek“.

A Vy jste tam i přesto, že jste druhé dítě nechtěl, šel? Proč?

Protože ona pro dítě podstoupila i operaci, nechtěl jsem jí v tom nechat. Nakonec, když jsem viděl, že v tom nejsem sám, ani jsem se nestyděl chodit po chodbě se zkumavkou. Spermioqram byl v pořádku, byl jsem hrdý. Žena to moc dobrý neměla, a tak nám doktor navrhl inseminaci. Souhlasili jsme a hned první pokus se vydařil a nyní máme doma krásnou 9-ti letou holku (takovou jsem si přál) a jsem moc rád, že jsem tehdy do toho všeho šel.

Rodiče a sourozenci nebo i přátelé vědí, že jste využili metody inseminace?

Ne, neví to nikdo z rodiny a přátel. Tak jsme se tehdy se ženou dohodli. Asi jsme se i styděli o tom mluvit. Ale vím zcela určitě, že až nadejde ten správný čas, naše dcera se to dozví.